

Sygnatura akt I Ns 10/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z wniosku J. D. (1), M. W., K. R., Z. D. (1), J. D. (2)

z udziałem Z. O. i M. O.

o zniesienie współwłasności

I ustalić, że nieruchomość zabudowana, położona w K. przy ulicy (...) o powierzchni 0,0629 ha, składająca się z działki (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), jest przedmiotem współwłasności w następujących udziałach:

- M. O. – 32/64

- J. D. (1) – 20/64

- M. W. – 3/64

- K. R. – 3/64

- Z. D. (1) – 3/64

- J. D. (2) – 3/64

wartość powyższej nieruchomości wynosi 232.100,00 zł;

II dokonać podziału nieruchomości opisanej w pkt I postanowienia w ten sposób, że wyodrębnić dwa lokale według projektu dołączonego do opinii z dnia 30.09.2016r. sporządzonej przez biegłego J. S. (1):

1) lokal nr (...) położony na parterze składający się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki oraz pomieszczeń przynależnych: schowka, wc, dwóch komórek i pomieszczenia garażowego, o łącznej powierzchni 60,1 m² wraz z udziałem 43/100 w częściach wspólnych budynku i gruncie związanym z tym budynkiem;

wartość lokalu wynosi 84.200 zł;

lokal ten przyznać na wyłączną własność J. D. (1);

2) lokal nr (...) położony na I piętrze składający się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki z wc oraz pomieszczeń przynależnych: schowka, spiżarni, komórki i pomieszczenia garażowego, o łącznej powierzchni 80,2 m² wraz z udziałem 57/100 w częściach wspólnych budynku i gruncie związanym z tym budynkiem;

wartość lokalu wynosi 116.700,00 zł;

lokal ten przyznać na wyłączną własność M. O.;

III zasądzić od uczestniczki M. O. tytułem dopłat następujące kwoty:

- na rzecz J. D. (1) kwotę 10.156,24 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- na rzecz M. W. kwotę 1.523,44 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- na rzecz K. R. kwotę 1.523,44 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- na rzecz Z. D. (1) kwotę 1.523,44 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- na rzecz J. D. (2) kwotę 1.523,44 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie;

na wniosek wnioskodawców nie orzekać o dopłatach pomiędzy nimi;

IV ustalić, że Z. D. (2) dokonała nakładów i wydatków na nieruchomości w kwocie 44.860,14 zł i w związku z tym zasądzić od wnioskodawców na rzecz uczestniczki następujące kwoty:

- od J. D. (1) kwotę 14.018,80 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- od M. W. kwotę 2.102,82 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- od K. R. kwotę 2.102,82 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- od Z. D. (1) kwotę 2.102,82 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

- od J. D. (2) kwotę 2.102,82 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności tej kwoty w terminie,

V ustalić, że wnioskodawcy i uczestnicy ponoszą koszty postępowania stosownie do swojego udziału w sprawie;

VI nakazać wnioskodawcom i uczestnikom aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa następujące kwoty:

- Z. O. – 2.506,08 zł,

- J. D. (1) – 801,22 zł,

- M. W. – 801,22 zł,

- K. R. – 801,22 zł,

- Z. D. (1) – 801,22 zł,

- J. D. (2) – 801,22 zł.

Sygn. akt I Ns 10/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy J. D. (1) i I. D. wystąpili z wnioskiem o zniesienie współwłasności nieruchomości gruntowej o powierzchni 0,0629 ha składającej się z działki nr (...) oraz budynku posadowionego na tej działce położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą (...) przez przyznanie wnioskodawcom całości nieruchomości na wyłączność ze spłatą na rzecz uczestniczki postępowania Z. O. z odroczonej terminem płatności na okres 6 miesięcy.

Uzasadniając wniosek wnioskodawcy podali, że na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej posiadają udział w 1/2 części prawa własności nieruchomości gruntowej opisanej w osnowie wniosku, pozostały udział należy do uczestniczki Z. O.. Wnioskodawcy podali, że między nimi a uczestniczką istnieje zadawniony konflikt powstały na tle własności nieruchomości, oferowali wykup jej udziału na co nie przystała. Podnieśli również, że obecnie uczestniczka nie zamieszkuje w przedmiotowej nieruchomości, oddała swoją część pod wynajem.

W toku postępowania zmarł wnioskodawca I. D.. Wezwani do udziału w sprawie spadkobiercy ustawowi to jest K. R., M. W., Z. D. (1) i J. D. (2) zgodnie wniesli by cała nieruchomość przypadła J. D. (1) bez spłat na rzecz swoich dzieci (k. 24v).

Uczestniczka postępowania Z. O. w odpowiedzi na wniosek nie wyraziła zgody na proponowany przez wnioskodawców sposób zniesienia współwłasności oraz wniosła o dokonanie podziału fizycznego nieruchomości, a w przypadku, gdyby okazał się on niemożliwy - o przyznanie nieruchomości na jej wyłączną własność ze spłatą na rzecz pozostałych współwłaścicieli. W. ni wniosła o rozliczenie nakładów dokonanych na nieruchomość tj. podatków od nieruchomości za okres 2009-2011 w łącznej kwocie 692 zł, kosztów ubezpieczenia nieruchomości za okres 2009-2011 w łącznej kwocie 560 zł oraz nakładów budowlanych za okres 2002-2005 w wysokości ustalonej przez biegłego sądowego.

W uzasadnieniu uczestniczka postępowania Z. O. przyznała, że jest współwłaścicielem w 1/2 części spornej nieruchomości. Podała, że ustalona przez wnioskodawców wartość nieruchomości na kwotę 80 000 zł jest rażąco zaniżona bowiem sama wartość nakładów poczynionych przez uczestniczkę wynosi co najmniej 199 583 zł.

Wnioskodawcy zgodnie wniesli, aby nieruchomość przypadła J. D. (1) przy dokonaniu spłaty na rzecz uczestniczki Z. O. z uwzględnieniem nakładów przez nią poczynionych (k. 262).

Uczestniczka postępowania Z. O. po ostatecznym sprecyzowaniu wniosła o zniesienie współwłasności przez wyodrębnienie samodzielnych lokali mieszkalnych z przynależnościami i określeniem części wspólnych oraz o rozliczenie dokonanych nakładów budowlanych (k. 271).

W toku postępowania współwłaścicielem udziału w 1/2 części przedmiotowej nieruchomości stała się małoletnia córka Z. O. - M. O., która została wezwana do udziału w sprawie w charakterze uczestniczki. Przedstawiciel ustawy uczestniczki M. O. podtrzymał dotychczas prezentowane stanowisko przez uczestniczkę Z. O..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 406/07 Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze stwierdził, że I. D. i J. D. (1) nabyli z dniem 2 stycznia 1975 r. przez zasiedzenie w ramach wspólności majątkowej małżeńskiej udział w 1/2 części prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej o powierzchni 0,00629 ha składającej się z działki (...) położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą (...) wraz z udziałem w 1/2 części prawa własności budynku położonego na tym gruncie.

/dowód: postanowienie k. 7v/.

W chwili złożenia wniosku o podzielenie nieruchomości, jej współwłaścicielami byli Z. O. w udziale 1/2 oraz I. D. i J. D. (1) w udziale 1/2 na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej.

/dowód: odpis zwykły księgi wieczystej stan na 30.11.2011 r. k. 4-6/.

W styczniu 2012 r. zmarł I. D.. Jako jego spadkobiercy wstąpili do udziału w sprawie K. R., M. W., Z. D. (1) i J. D. (2).

/okoliczności bezsporne/

Według stanu na dzień 24.04.2017 r. współwłaścicielem w udziale wynoszącym 1/2 części przedmiotowej nieruchomości stała się małoletnia córka Z. O. - M. O..

/dowód: odpis zwykły księgi wieczystej stan na 24.04.2017 r. k. 487/.

Z nieruchomości jest możliwe wyodrębnienie dwóch lokali mieszkalnych:

1. lokalu numer (...) położonego na parterze składającego się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki oraz pomieszczeń przynależnych: schowka, wc, dwóch komórek i pomieszczenia garażowego, o łącznej powierzchni 60,1 m² wraz z udziałem 43/100 w częściach wspólnych budynku i gruncie związanym z tym budynkiem, którego wartość wynosi 84.200 zł;
2. lokalu nr (...) położonego na I piętrze składającego się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki z wc oraz pomieszczeń przynależnych: schowka, spiżarni, komórki i pomieszczenia garażowego, o łącznej powierzchni 80,2 m² wraz z udziałem 57/100 w częściach wspólnych budynku i gruncie związanym z tym budynkiem, którego wartość wynosi 116.700,00 zł.

/dowód: opinia biegłego z 8.09.2012 r. k. 146-183, ustana opinia uzupełniająca z 14.06.2013 r. k. 261, opinia biegłego 30.09.2016 r. k. 323-373, ustna opinia uzupełniająca z 21.04.2017 r. k. 480-481, opinia biegłego z 21.07.2017 r. k. 491-527/.

Uczestniczka Z. O. dokonała nakładów i wydatków na nieruchomość w kwocie 44.860,14 zł obejmujących rozbudowę jej lokalu mieszkalnego w kwocie 30 108,14 zł, wydatki na nieruchomość związane z elewacją, odwodnieniem terenu i odprowadzeniem ścieków w kwocie 13 500,00 zł oraz wydatki związane z ubezpieczeniem oraz opłatą podatku od nieruchomości w kwocie 1 252 zł.

/dowód: decyzje w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości z dowodami wpłat k. 40-45, ubezpieczenia (...) k. 46-49, zeznania wnioskodawcy Z. D. (1) z 6.09.2013 r. k. 289, zeznania wnioskodawczyni K. R. z 6.09.2013 r. k. 290, zeznania uczestniczki Z. D. – O. z 6.09.2013 r. k. 290, opinia biegłego z 8.09.2012 r. k. 146-183, ustana opinia uzupełniająca z 14.06.2013 r. k. 261, opinia biegłego 30.09.2016 r. k. 323-373, ustna opinia uzupełniająca z 21.04.2017 r. k. 480-481, opinia biegłego z 21.07.2017 r. k. 491-527/.

Sąd zważył co następuje:

Ustaleń stanu faktycznego dokonano w oparciu o postanowienie Sądu stwierdzające zasiedzenie nieruchomości, treść odpisów księgi wieczystej, opinie biegłego J. S., zeznania wnioskodawców i uczestniczki oraz dokumenty świadczące o poniesieniu nakładów koniecznych na nieruchomość. Poza sporem była okoliczność śmierci wnioskodawcy J. D. (1) i przystąpienie do sprawy K. R., M. W., Z. D. (1) i J. D. (2). Autentyczność przedłożonych dokumentów nie budziła wątpliwości, nie była też kwestionowana.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 210 zdanie 1 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności. Prawo żądania zniesienia współwłasności jest immanentnie związane ze współwłasnością w częściach ułamkowych, jako stosunkiem z natury nietrwałym. Żądanie dokonania zniesienia współwłasności nieruchomości przy ul. (...) w K. zapoczątkował wniosek J. D. (1) i I. D.. Wobec braku zgodnego wniosku co do sposobu zniesienia współwłasności należało uwzględnić żądanie uczestniczki i dokonać podziału rzeczy w naturze zgodnie z dyspozycją przepisu art. 623 k.p.c. Uprawnieniem każdego współwłaściciela jest możliwość żądania, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział taki byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-

gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby ze sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości (zob. art. 211 k.c.). Już w tym miejscu należy stwierdzić, że zaproponowany podział nie stoi w sprzeczności z dyspozycją wskazanej normy. Ustawodawca preferencyjne znaczenie przyznał podziałowi fizycznemu, jako najbardziej sprawiedliwemu sposobowi wyjścia ze stosunku współwłasności (por. Komentarz do art. 211 Kodeksu Cywilnego red. Gniewek 2017, wyd. 8/Górska, Legalis). Dopiero w przypadku, gdy rzecz nie daje się podzielić, może być ona przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana (zob. art. 212 § 2 k.c.).

Jedynym sposobem fizycznego podziału nieruchomości było wyodrębnienie lokali. Kwestię ustanawiania odrębnej własności samodzielnych lokali mieszkalnych uregulował ustawodawca w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. Zgodnie z art. 2 ust 1 powołanej ustawy samodzielny lokal mieszkalny, a także lokal o innym przeznaczeniu, zwane dalej "lokalami", mogą stanowić odrębne nieruchomości. Odrębną własność lokalu można ustanowić w drodze umowy, a także jednostronnej czynności prawnej właściciela nieruchomości albo orzeczenia sądu znoszącego współwłasność (art. 7 ust. 1 Ustawy).

W pierwszej kolejności należało jednak ustalić udziały w prawie własności, gdyż uległ zmianie stan prawny w związku z zaistnieniem dwóch zdarzeń prawnych – śmiercią wnioskodawcy I. D. oraz ujawnioną zmianą w treści odpisu księgi wieczystej wpisu w zakresie podmiotu, któremu przysługuje prawo własności. Niewątpliwie uprawnionymi do dziedziczenia na zasadach ustawowych po zmarłym I. D. byli jego żona i dzieci, dlatego z mocy ustawy nabyli oni udziały w następujących częściach: dzieci zmarłego tj. M. W., K. R., Z. D. (1) i J. D. (2) – po 3/64 oraz żona J. D. (1) w 20/64. Należy zaznaczyć, że żona spadkodawcy dziedzicząca w zbiegu z dziećmi otrzymała oprócz swojego udziału 16/64 w nieruchomości wynikającego ze wspólności majątkowej małżeńskiej także jedną czwartą całości spadku (por. art. 931§1 k.c.) tj. 4/64. Drugim zdarzeniem prawnym, którego zaistnienie musiała odzwierciedlać treść I punktu sentencji postanowienia była zmiana osoby współwłaściciela ujawniona w treści księgi wieczystej w stanie na dzień 24.04.2017 r. k. 487. Aktualnym współwłaścicielem nieruchomości jest córka uczestniczki Z. O. – M. O., która zachowała udział w dotychczasowej wysokości 1/2. Wartość rynkowa nieruchomości została w opinii sądowej z 30.09.2016 r. określona na kwotę 232 100 zł. Ustalenia w powyższym zakresie znajdują się w punkcie I sentencji postanowienia.

Biegły sądowy z zakresu wyceny nieruchomości i ich wyceny J. S. (1) ustalił, że jest możliwe wyodrębnienie z nieruchomości gruntowej o powierzchni 0,0629 ha składającej się z działki nr (...) oraz budynku posadowionego na tej działce położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą (...) dwóch lokali mieszkalnych: pierwszego, położonego na parterze o powierzchni 60,1 m² oraz drugiego, położonego na I piętrze o powierzchni 80,2 m². W punkcie II postanowienia przyznano na wyłączną własność lokal numer (...) J. D. (1), zaś lokal numer (...) – M. O.. Orzeczenie takie uzasadnia dotychczasowy sposób zajmowania nieruchomości przez ich lokatorów, poczynienie przez Z. O. nakładów w przeważającej części na rozbudowę lokalu numer (...) oraz żądanie pozostałych wnioskodawców, aby lokal numer (...) przypadł J. D. (1). Wartość poszczególnych lokali, odpowiednio w kwotach 84 200 zł oraz 116 700 zł określił biegły J. S. w uzupełniającej pisemnej opinii z dnia 21.07.2017 r.

Dokonany w zgodzie z art. 623 zd. 1 k.p.c. podział rzeczy powoduje konieczność wyrównania różnic w wartości. Na zasadzie art. 623 zd. 2 k.p.c. wyrównanie takie następuje poprzez dopłaty pieniężne. Na potrzeby rozliczeń majątkowych przy zniesieniu współwłasności istotna była wartość nieruchomości przy uwzględnieniu wartości wyodrębnionych lokali. Suma wartości wyodrębnionych lokali wynosi 200 900,00 zł. Przy udziale wynoszącym 1/2, uczestniczce M. O. przysługiwało prawo o wartości 100 450 zł. Skoro przyznany jej lokal miał wartość 116 700 zł zobowiązana była do uiszczenia dopłat przewyższających jej udział o 16 250 zł. Sumę tę należało podzielić w zgodzie z udziałami do rzeczy na rzecz wnioskodawców. Sumarycznie wyrównanie poprzez dopłaty i spłaty przedstawia się następująco. J. D. (1) tytułem dopłaty zasądzone kwotę 10 156,24 zł (16 250 zł x 5/8), pozostałym współwłaścicielom – M. W., K. R., Z. D. (1) i J. D. (2) zasądzone spłaty po 1 523,44 zł (16 250 zł x 3/32). Sąd ustalił termin płatności w/w kwot na 3 miesiące od uprawomocnienia się postanowienia mając na uwadze, że uczestniczka zdoła w tym okresie

zgrupować taką kwotę. Na zgodny wniosek wnioskodawców nie orzeczono o dopłatach pomiędzy nimi. Powyższe rozważania korespondują z treścią III punktu postanowienia.

Rozliczeniu podlegały poczynione przez Z. O. nakłady oraz wydatki na rzecz wspólną. Zgodnie z przepisem art. 226§1 k.c. samoistny posiadacz w dobrej wierze może żądać zwrotu nakładów koniecznych o tyle, o ile nie mają pokrycia w korzyściach, które uzyskał z rzeczy. Zwrotu innych nakładów może żądać o tyle, o ile zwiększają wartość rzeczy w chwili jej wydania właścicielowi. Jednakże gdy nakłady zostały dokonane po chwili, w której samoistny posiadacz w dobrej wierze dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wydanie rzeczy, może on żądać zwrotu jedynie nakładów koniecznych. Kodeks cywilny w art. 7 wyraża zasadę domniemania dobrej wiary. Domniemanie działania przez uczestniczkę Z. O. w dobrej wierze nie zostało obalone dowodem przeciwnym, dlatego może ona skutecznie żądać zwrotu koniecznych nakładów i wydatków na rzecz. Udział w pożytkach i wydatkach na rzecz wspólną reguluje kodeks cywilny w art. 207, który stanowi, że pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Wprawdzie biegły szacując wartość nakładów w opinii uwzględnił tylko nakłady poczynione przez Z. O. na część wspólną (rozbudowa o 7 m²), to jednakże dokonując rozliczeń, należało wziąć pod uwagę całość nakładów w postaci rozbudowy 25,6 m² powierzchni bowiem na zwiększenie wartości nieruchomości miał wpływ zarówno fakt rozbudowy lokalu uczestniczki jak i rozbudowy części wspólnej nieruchomości. Innymi słowy zarówno poprzez rozbudowę lokalu numer (...) jak i rozbudowę części wspólnej nastąpił wzrost wartości całej nieruchomości i okoliczność ta powinna znaleźć wyraz w orzeczeniu rozliczającym nakłady. Trzeba bowiem zauważyć, że szacując wartość lokalu numeru (...), został uwzględniony fakt rozbudowy budynku co wpłynęło na wartość lokalu przyznanego uczestniczce, a w konsekwencji została ona obciążona obowiązkiem dokonania dopłat i spłat. Co ważne, podwyższenie wartości lokalu numer (...) nastąpiło właśnie w związku z dokonaniem rozbudowy budynku i miało przełożenie na wartość przyznanego uczestniczce prawa i w konsekwencji obciążenie jej spłatami i dopłatą. Skoro biegły ustalił wartość 1 m² powierzchni na 1 176,10 zł, rozliczając nakłady należało również uwzględnić wartość 25,6 m² powierzchni rozbudowy lokalu numer (...). Łączna wartość rozbudowy wynosi zatem 30 108,14 zł. Z. O. poniosła wydatki w kwocie 13 500,00 zł związane z elewacją, odwodnieniem terenu i odprowadzeniem ścieków (k. 358 akt). Wykazała również, że poniosła wydatki na nieruchomość związane z jej ubezpieczeniem oraz opłacała podatek od nieruchomości – łącznie wydatki w tym zakresie wyniosły 1 252 zł. Rekapitulując, uczestniczka dokonała nakłady i wydatki na nieruchomość w łącznej kwocie 44 860,14 zł. Połowę z tej kwoty (wynikającą z połowy udziału w nieruchomości Z. O.) należało ściągnąć od wnioskodawców uwzględniając wartość przysługujących im udziałów. I tak od J. D. (1) należało zasądzić na rzecz uczestniczki kwotę 14 018,80 zł (44 860,14 zł x 20/64), natomiast od M. W., K. R., Z. D. (1), J. D. (2) kwoty po 2 102,82 zł (44 860,14 zł x 3/64). Płatność powyższych kwot zasądzono z terminem 3 miesiące od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności w terminie. Z tych względów orzeczono jak w punkcie IV orzeczenia.

O kosztach postępowania w punkcie V orzeczono w oparciu o podstawową regułę rozliczania kosztów postępowania nieprocesowego wyrażoną w art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszt postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył wydatki, które łącznie wyniosły 6 512,18 zł i objęły kwoty przyznanego wynagrodzenia biegłego. Zgodnie z przepisem art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. W punkcie VI sentencji postanowienia nakazano uiszczenie Z. O. kwoty 2 506,08 zł, natomiast wnioskodawcom kwot po 801,22 zł.